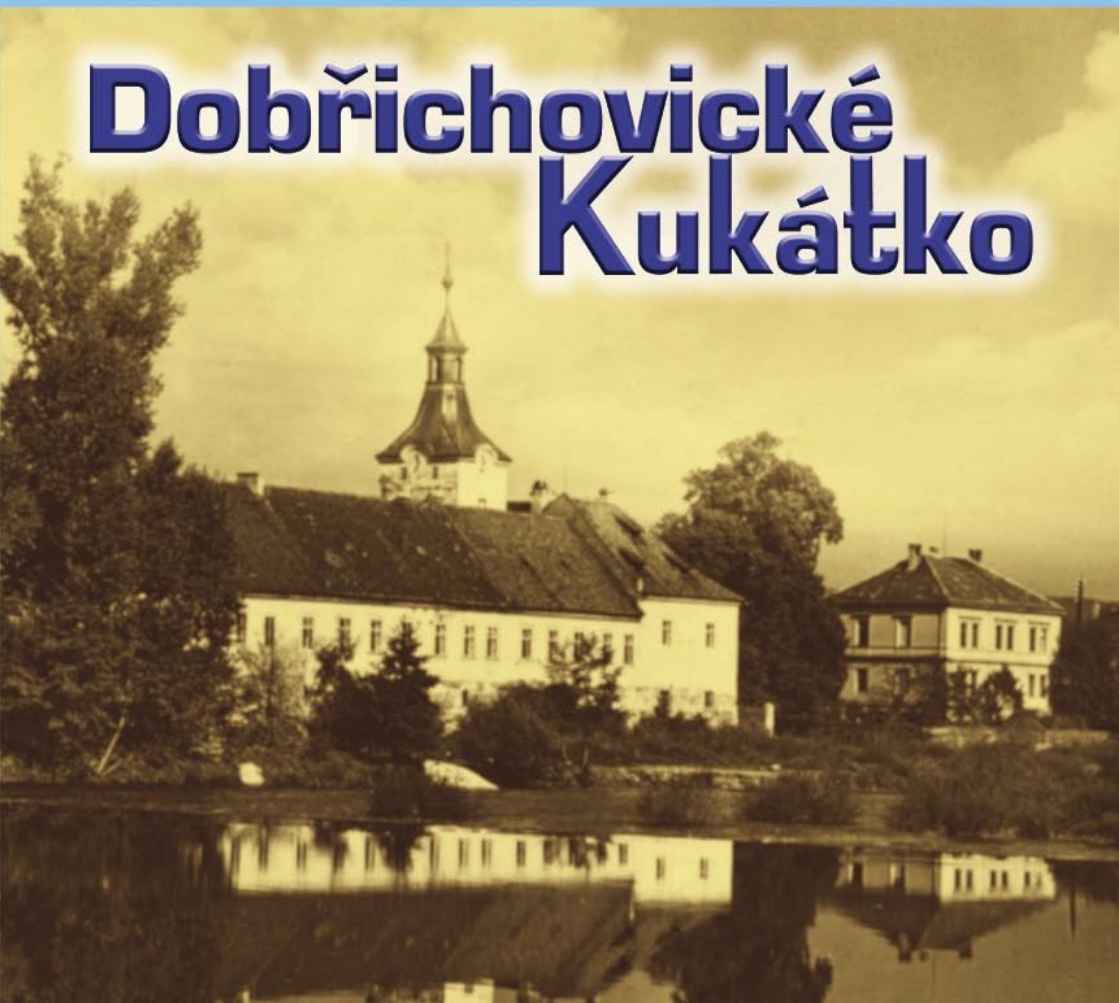

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XXII/2006/1 – Jaro

Dobřichovické Kukátko

Aktuality. „Kruhák“ pro někoho stále problémem, spasí je nová pravidla? Znovu v Dobřichovicích v 19. století. Volby a Babička Mary. Cihly bez rozumu versus internet bez drátů. Kultura, sport.

DOB-Invest a.s. Palackého 541
Dobřichovice

tel:

257 712 630

221 884 850

fax:

257 712 398

221 881 860

realitní činnost,

pronájem nebytových prostor,

prodej bytů

...u Dobřichovicích

Polyfunkční dům "V zahradách"

v centru obce, v bezprostřední blízkosti
nově vybudovaného náměstí:

*nová
výstavba:*

23 nových bytů

- do osobního vlastnictví

5 obchodních nebytových prostor

- k prodeji nebo pronájmu

www.dob-invest.cz

dob-invest@dob-invest.cz

zahájení výstavby:

jaro

2005

dokončení výstavby:

jaro

2006

JARNÍ ZASTAVENÍ

Účtování na vesmírných kotech

Když se tě děti na ulici zeptají
pane kolik je hodin
(a smráká se a míc se zakutálel)
nesmíš jim nahlas povědět
že je už strašně dávno

Vždyť co je čas co býval
a co bude ještě znamenat
za našich příštích dnů
kolika branami jsme prošli shrbeni
a kolik bylo vrátek
přes kolik přelízek a zápraží

Daleko od nás je Antarktida
a v Brazílii
moře vyplavuje na břeh po ránu
dojemné mrtvé pingvíny

A za koho se vlastně tolik trápíme
ztraceni ve vesmíru
v němž obří hvězda první velikosti
není než nepatrná veš
v souhvězdí zvaném Vlasy Bereničiny

A rovněž v Einsteinově paruce

Byl příliš kadeřavý
a ty to dávno víš má lásko

Le temps des assassins

Tuleni umírají a kdo sejme zítra
posmrtnou masku velrybě
té ze všech poslední
kdo podá bezrukému ruku
navěky omluví se v moři běluhám

A třeba tolik bojíme se samoty
o kolik větší nás
je náhlé osamění slonů v savanách
kde déšť se zapomněl a země puká žízní

Ublížujeme stromům na těle i na duši
utrátili jsme zlato podzimu
slavící hladem oněmí
až zhasnou svatojánské mušky

Neboť jsme lidé
a boha chceme sami pro sebe

* * *

*Pro dnešní, vpravdě ne zrovna standardně jarní zastavení, jsme si dovolili vypůjčit verše básníka a moudrého člověka - Jana Skácela. Pocházejí ze sbírek **Dávné proso** (1981) a **A znovu láska** (1991). V souborném vydání Skácelova díla (**Jan Skácel, Básně**) je najdete na stranách 79 - 80 a 354 druhého dílu, který k vydání připravil Jiří Opelík a v roce 1996 (1. vydání) a 1997 (2. vydání) vydalo ve spolupráci se Společností Jana Skácela a s Nadací Jana Skácela třebešské nakladatelství Akcent v edici Akcent-Blok.*

Vážení čtenáři!

Jako by se tenhle čas z kloubů vymkl, že? Nemáte ten pocit? Zrádný démon H5N1 obchází Evropou a smyčku utahuje. Nedosti na tom, že to mají naši kamarádi křídlatí, opeření a ozobení už tak dost zamotané. A tak místo aby pozavírali bratrstva „těch, co spolu mluví“, ty povedené kamarády shánčlivé a hrabavé kamarády kamarádů shánčlivých - kdo na to dojde? Pozavírají naše vždy noblesně spolehlivé a statečně bratříčky tučňáky! Ano, JE zavřou! A pštrosy ... kamarády běhavé, decentní a pokorně stydlivé ... A to ještě není nejhůř ... v Kanadě nastává čas ubíjení tuleních miminek. A zatím lháři kážou o lhaní lhářům, zloděj touží chytit - no - hádejte koho?... A v rybníce 4. cenové skupiny herojové nadcházejících volebních klání nevynechají jedinou příležitost, jak urazit všechny okolo, vysmát se všem, kdo jim navzdory opakujícím se zklamáním nepochopitelně dále věřili a snad ještě i věří, pílí prásknout svou jedinou a neotřesitelnou pravdou po hlavě každého, kdo by se odvážil o ní jen zapochybovat a spěchají své okolí vespolek přesvědčit, že noblesa a obyčejná lidská slušnost je daleko za hranicemi jejich rozlišovacích schopností. A mezi tím bezradné novinové figurky samy sebe hlídacími psy nazývající hrají hru na moderování, odhalování či komentování čehosi, co nazývají debatou, správou, výkonem, věcí veřejnou. S nástupem jara chmurná představa? A že bude hůř? Dost možná. ... Jsou však jistoty, které trvají. A tak před Vámi leží obyčejné Kukátko. Nehraje s Vámi žádnou z oblíbených dnes her. Nabízí prostě pár zajímavostí k potěšení, pár informací pro lepší rozhled po krajině Vašich dnů, pár témat k pobavení, poučení či zamyšlení. K čemu bychom Vás tedy v tomto čísle rádi pozvali?

Nahlédneme trochu do světa obecních financí, shrneme a okomentujeme, co přinesou nová pravidla provozu na silnicích, navštívíme nový dětský domov a marně zkusíme najít souvislost mezi cihlou ve výloze a internetem. Znovu se vrátíme do Dobřichovic v 19. století ve vzpomínkách p. F. Havlíka. Stranou nezůstane ani kultura a sport, ostatně ono to jaro jednou dorazí a i my odhodíme kulichy, vyjdeme z nor a roztočíme pomyslné pedály ... Přejeme Vám tedy pěkné počtení a hezké chvíle s jarním Kukátkem. A - myslete, prosíme, na tučňáky a na tulení miminka ...

A ještě obligátní P. S.: Na způsobu distribuce Kukátka se nadále nic nezmění, stále bude docházet do všech domácností na náklady vydavatele. Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresu uvedenou v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováli, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

AKTUALITY

FINANCE OBCE V ROCE 2006

S počátkem roku nabývá pravidelně na významu pohled na finanční hospodaření obce. Tak jako každý rok i letos v únoru bylo hlavním bodem jednání obecního zastupitelstva schválení rozpočtu. Východiskem rozpočtu bylo hospodaření obce v loňském roce. Celkově je třeba konstatovat, že finance obce dopadly loni docela příznivě. Ačkoliv byl loňský rok ve znamení řady výdajově náročných investičních akcí – namátkou jmenujme např. dokončení vodovodu, rekonstrukci základní školy, nebo úpravy navazující na kruhovou křižovatku – podařilo se současně významným způsobem snížit obecní zadlužení.

Přípojená tabulka ilustruje výši závazků obce od konce roku 2001. Po úpravě způsobu přerozdělování daní, které bylo provedeno v roce 2000, a jež mělo pro Dobřichovice velmi nepříznivé důsledky, se k dofinancování investičních projektů začaly ve větší míře používat úvěry. Povodně zvýšily potřebu dalších investic, což se nemohlo neprojevit na výši obecního zadlužení. To na konci roku 2002 překročilo hranici deseti milionů korun a nadále pokračovalo v růstu. Kritickým v tomto směru byl rok 2004. Nutnost „povodňových“ investic a omezené příjmy obce vyústily v růst „standardního“ zadlužení v podobě úvěrů. Nově se navíc objevil dříve neznámý problém – faktury obce po lhůtě splatnosti. Celkem tak obecní zadlužení v roce 2004 převýšilo 25 mil. Kč.

Výše obecního zadlužení ke konci roku

(miliony Kč)	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Úvěry přijaté do 2004	4,6	10,7	13,9	15,8	11,8	8,8
Nesplacené faktury	x	x	x	9,6	3,0	0,0
Úvěr v roce 2006						4,7
ZÁVAZKY OBCE CELKEM	4,6	10,7	13,9	25,4	14,8	13,5

V loňském roce se podařilo tuto nepříznivou tendenci zlomit. Plně se splatil jeden z bankovních úvěrů, a to spolu s dalšími splátkami snížilo úvěry o čtyři miliony korun. Navíc závazky po lhůtě splatnosti klesly o dvě třetiny na něco pod tři miliony korun. Celkem se tak dluh obce loni snížil o více než deset milionů korun.

Schválený rozpočet na letošní rok dává naději na další pokles obecního zadlužení. Jakkoliv se předpokládá přijetí úvěru 4,7 milionu, spolufinancující investiční projekty, splátky starých dluhů dosáhnou šesti milionů a celkové zadlužení obce by mělo ke konci roku klesnout pod úroveň roku 2003. Předpokladem tohoto vývoje je naplnění příjmové strany rozpočtu, zejména hlavních daňových příjmů a inkasa z prodeje pozemků z průmyslové zóny. Na straně výdajů je pak nutné nepřekročit rozpočtem schválené mantinely. V takovém případě by bylo možné prohlásit finanční potíže obce z let 2002 až 2004 za dočasné a úspěšně překonané.

A co nás tedy v letošním finančním roce v obci čeká? Rozpočet opět významnou měrou pamatuje na investiční akce – celkem za téměř 36 milionů korun. Z toho většina (20 milionů), podobně jako v posledních letech, jde do oprav místních komunikací. Na některé akce se podařilo získat významné dotace. Finančně se letos dokončí oprava základní školy a úhrada nákladů spojených se stavbou vodovodu. Co potěší zejména rodiče předškoláků je, že se letos přistaví nová třída v mateřské školce. Problém s nedostatkem míst to samozřejmě nevyřeší, ale každé zlepšení v tomto směru je důležité. Podaří-li se letos rozpočet dodržet, dostane příští zastupitelstvo do vínku stabilizovanou finanční situaci obce s významně vylepšeným infrastrukturním zázemím.

Vladimír Bezděk

* * *

ZMĚNY V CENTRU OBCE

Fotografie ukazuje poslední okamžiky domu čp. 30 v ulici 5. května. Objekt ustoupil budování vjezdu do podzemních garáží nyní realizovaného polyfunkčního domu D. Na místě původního domu čp. 30 by pak v následné etapě výstavby měl vzniknout dům nový, zatím pracovně nazvaný objekt E. Ve Fügnerově ulici byl v prosinci dokončen a předán do užívání dům F. Označení písmeny vychází z projektu jednotlivých staveb v centru Dobřichovic, přičemž domy A a B v minulosti vytvořily Palackého náměstí, domem C je označována budoucí rekonstrukce starého činžovního domu čp. 15 v ulici 5. května.

Podrobné informace o probíhající stavbě domu D, přehled všech bytů s půdorysným uspořádáním, velikostí místností a cenami jsou dostupné na internetové adrese www.dob-invest.cz. Další informace je možné též získat v kanceláři **DOB-Investu v Dobřichovicích, Palackého 541, tel: 257 712 630 nebo 606 620 920.**

D. Havlík

DĚTSKÝ DOMOV LETY

V Dobřichovicích se můžeme kochat výsledky další významné investiční akce. Tentokrát sice její vliv na život v obci není nijak významný, protože se převážné většiny našich obyvatel téměř nedotýká, přesto však nebude na škodu si ji trochu představit.

Na výjezdu z Dobřichovic směrem na Řevnice, proti nově vznikající průmyslové zóně, vyrostl v areálu dětského diagnostického ústavu nový domov pro 30+6 dětí. Se vším všudy investice za bratru 80 mil. Kč. Pro děti, které se shodou nešťastných náhod a osudu, jež samy nemohly nikterak ovlivnit, dostaly do situace, kdy umístění do takového zařízení pro ně bylo jediným východiskem. Pro informace jsem si zašel přímo ke kováři, tedy panu řediteli Mgr. Janu Stárkovi. Z původně oficiální návštěvy se nakonec vyklubalo přátelské povídání, m.j. i proto, že Honza, tedy pan ředitel, je mým někdejším skorospolužákem z jiného ústavu - radotínského gymnasia.

Tak trochu pod čarou, avšak hned na úvod, musím uvést spíše svůj pocit než oficiální stanovisko vedení domova. To se totiž obává negativních reakcí lidí z blízkého i dalekého sousedství, a tak pan ředitel opakovaně a v různých souvislostech hovořil o tom, že nový domov není žádný „pasták“ pro problémové děti, které by mohly nějak ohrožovat a napadat spokojený život nás ostatních, nýbrž útočiště, jak výše uvedeno. Má své dlouhodobé zkušenosti s lidmi z okolí a neustálým vysvětlováním jednoho a toho samého, a tak tím začal i naše povídání.

V úvodu jsem sice napsal v Dobřichovicích, ve skutečnosti však budovy již stojí na katastrálním území sousedních Letů. A tak máme v jednom areálu vlastně dva celky: Dětský diagnostický ústav Dobřichovice a Dětský domov Lety. Zajímavá je i organizační struktura: Mgr. Stárka je jakýmsi „generálním ředitelem“ pro několik desítek zařízení podobného typu rozmístěných po celém kraji, výkonnými řediteli těchto středisek pak jsou jeho zástupci, působící přímo na místě. Nejinak je tomu i u nás, a tak vedoucím DDÚ je pan Mgr. Viktor Vanžura (tel. č. 775 583 116), vedoucím dětského domova je pan Mgr. Tomáš Řezníček (tel. č. 776 111 032).

Nechci opakovat to, co napsal p. Frýdl v Našich novinách, kde v letošním druhém čísle již vlastní domov představil. Tehdy mne zaujalo tvrzení o možném využívání zařízení domova, tedy zejména velkorysého sportovního areálu, nejenom domácími dětmi, ale i širší veřejností. Měl jsem původně docela ostře nabroušenou tužku, abych se popásl na prohospodařených penězích na již třetí sportoviště v naší malé obci, které je, tak jako to u nové budovy ZŠ, stejně za plotem, a tedy vlastně nedostupné. Chtěl jsem napsat o areálu Sokola, který mi není lhostejný, a zkusit odhadnout procento z celkových nákladů, které by stačilo pro zvelebení sportovišť otevřených a hromadně širokou veřejností využívaných. Mimochodem donedávna i dětmi z domova, ty na rozdíl od ostatních navíc pravidelně pomáhaly s úklidem asfaltové plochy. Neříkám, že pan ředitel mě přesvědčil, rozhodně však svou vstřícností trochu nalomil.

Vedení domova má zájem na co největší integraci všech jeho dětí mezi děti z okolí. Děti tak již navštěvují nebo začnou navštěvovat základní školy v okolních obcích, aktivně se tam

zúčastňují nejenom vyučování, ale i mimoškolních aktivit, a naopak domov nabízí své vybavení a zařízení pro jiné školní kroužky, které by se mohly konat v jeho areálu. V domově je mj. kromě již zmiňované víceúčelové sportovní plochy s umělým povrchem i moderní keramická dílna vybavená 2 pecemi, nově zrekonstruovaná a kvalitně ozvučená bývalá tělocvična, nyní již i využitelná jako koncertní sál. Nikdo ve vedení domova však není bláznem, který by otevřel areál plošně pro všechny a po pár týdnech splakal nad výdělkem. Záleží proto jen na zájmu místních spolků, škol a různých skupin, aby si podmínky využívání domluvíli, nejlépe s výše uvedenými zástupci pana ředitele, a může se začít.

V souvislosti s mimoškolními aktivitami pochvalně hovořil Mgr. Stárka i o paní Haně Brožové, ředitelce ZŠ ve Všenorech, která je duší nadace založené právě ve prospěch dětí z Dětského domova v Dobřichovicích. Z jejích prostředků jsou totiž aktivity dětí převážně hrazeny. Každý zájemce tak může měsíčně přispívat stokorunou na konto nadace a ta hradí či přispívá do 500 korun za každé děcko na jeho koníčky. Novým projektem činností paní Brožové je otevření pobočky Nadace Terezy Maxové, která by měla zahájit jakýsi spořicí program jednotlivým dětem na jejich dospěláckou budoucnost. V tomto programu pak budou zařazeny děti jak dobřichovické, vlastně letovské, ale také děti z dětského domova v Dolních Počernicích. Oslovily-li Vás tyto myšlenky a máte-li chuť se na nich aktivně spolupodílet, stačí zavolat paní ředitelce (tel. č. 604 236 661) a nechat si vysvětlit podrobnosti.

Jestli jsem na počátku u kapacity domova uváděl +6, pak se nejednalo o žádnou rezervu, ale o kapacitu, jíž lze využít pro děti starší 18 let, které ještě studují. Zatímco do plnoletosti je stát povinen se o děcka postarat, u těch plnoletých to již žádná povinnost není a zmíněných 6 míst je využíváno jen těmi, kdo si to zaslouží. Jejich pobyt v domově pak upravuje dvoustranná smlouva mezi někdejším dítětem a domovem jako institucí.

Úplně v závěru jsme se při povídání dotkli i tzv. „domů na půli cesty“. Jedná se v podstatě o domy s malometrážními byty, kde mohou po dobu až jednoho roku bydlet Ti, co již odešli pro svůj věk z dětského domova a snaží se postavit na vlastní nohy. Stejně jako převážná většina z nás jsem vyrostl v rodině se všemi samozřejmostmi a vazbami. A přestože již nějaké životní zkušenosti mám, nedokážu si vůbec představit, co se asi může honit v hlavě člověku, vlastně osmnáctiletému ještě dítěti, které si jednoho dne musí sbalit své věci a rozloučit se i s tím málem, co ho doposud obklopovalo a simulovalo mu jakýsi, když ne domov, tedy alespoň pocit jistoty. Přitom tato vážná a nanejvýš důležitá problematika je stále ještě na okraji zájmu veřejnosti, médií a tím i sponzorů. Pan ředitel Stárka sám uvedl, že se stávajícím zázemím, hmotným i personálním, by klidně mohli „domu na půli cesty“ někde v okolí poskytnout plnohodnotný potřebný servis. Řekl to vlastně velmi lapidárně: „Dodejte hardware, my dodáme software“. Možná se této výzvy někdo chytne, Kukátko jistě rádo takové počínání podpoří a poinformuje o něm.

Jiří Geissler

Z NAŠEHO ŽIVOTA

*Tu babičku,
pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku
za pár dní zabila volební agitace!*

DOPIS BABIČCE MARY

Milá Mary!

Už je tomu asi takových pětasedmdesát let, co jsi se narodila ve Štěchovicích a vytáhla do volebního boje za kovboje, aniž jsi měla tušení, že tento boj není jako zkrotit hřebce křepce, ať chce, či nechce. Mylně ses domnívala, že každý zděšen tvář si zakryje, když se k němu přiblíží postrach prérie, a že stačí mít tuhé bicepsy a Toma Mixe strčit do kapsy. A tak se nediv, že jsi na to doplatila. Ještě že Tě (volbama zabitou) vzal k sobě Manitou, i když jsi kvůli tomu putykáři, kterého jsi změnila v mrtvolu, měla namále. Doufám, že i ve Věčných lovištích točíš nad hlavou lasem, ale pochybuju, že máš dva koltáky za pasem a slivovici v putně, protože tam, kde nyní pobýváš, se určitě nestřílí a vládne tam prohibice. I tak si však myslím, že se máš dobře, protože ve Věčných lovištích se má dobře každý.

Je velká škoda, milá Mary, že k nám teď nemůžeš přijet ani na pár dní. Určitě by sis užila, protože v našich krajích právě začíná předvolební boj. Poslanci, straničtí představitelé a vůbec skoro všichni politici velkého i malého kalibru sestupují mezi lid, vynořují se z hlubin svých sekretariátů a sdělují Čechům, Moravanům a Slezanům své vize. Někteří tak činí na veřejných shromážděních, jiní prostřednictvím plakátů a billboardů, další se zase hádají a navzájem osočují v novinách a televizi. Díky své imunitě to mají jednoduché – kdybys Ty o někom prohlásila, že je lhář, měla bys na krku přinejmenším přestupkové řízení. Ti, kteří takto „diskutují“, si zřejmě vůbec neuvědomují, že lidé, kteří jejich vzájemné obviňování ze lži neustále poslouchají, po určité době usoudí, že v politice lžou všichni. Jak má mít člověk důvěru ve své zvolené zástupce, když místo věcné debaty slyší jen silná slova a vidí potouchlé úsměšky? Navzdory tomu všemu – zejména však když si toho nevšímáme - se máme poměrně dobře, ale všichni se těšíme, až bude po volbách, protože to se budeme mít ještě lépe. Každá strana totiž slibuje, jaké pěkné časy nastanou, pokud ve volbách zvítězí a ta druhá strana bude druhá. Pěkné časy slibovali sice už před posledními volbami, ale ti, které jsme zvolili, na to při své náročné a namáhavé práci nějak pozapomněli.

Onehdy mě, drahá Mary, napadlo, jestli bych nemohl být poslancem nebo senátorem aspoň u vás, - až se k vám dostanu - když se mi to u nás nepovedlo. Zajímalo by mě proto, jestli takové zařízení vůbec máte a jestli ano, jaké výhody mají vaši poslanci a senátoři vzhledem k ostatním (málem jsem dodal „smrtelníkům“, což je nesmysl, protože u vás už to máte – ha ha! - všichni za sebou). U nás těm našim přispíváme na bydlení, na jízdné, na stravu, na cestování, na reprezentaci a já nevím, na co ještě, neboť by to ze svého platu asi neutáhli. Učinili sice sami několik pokusů, jak se tohoto tíživého břemene zbavit, ale vždycky se to nějak

zadrhlo. Možná že někoho napadlo, že by se těchto příspěvků mohl odříci sám, ale nejspíš si uvědomil, jak by před svými kolegy vypadal.

Doufám, milá Mary, že se na mě nebudeš zlobit, když nepůjdu v Tvých stopách a žádného volebního boje za kovboje ani za kohokoli jiného se nezúčastním. K volbám ale půjdu, protože si myslím, že nějací slušní kandidáti se určitě najdou. Víím sice, že se to po volbách, ať je vyhraje kdokoli, o mnoho nezlepší, ale budu volit takové, u nichž bude jistá naděje, že se to aspoň nezhorší.

Srdečně Tě zdraví

HgS

* * *

VOLBY 2006

O co půjde?

Vážení čtenáři, s překvapením zjišťuji, že je to bezmála šestnáct let, co jsem naposledy přispíval do Kukátka. Do občasníku, který jsme vymysleli sobě a nám podobným pro radost, jímž jsme poštuchovali komunistickou vrchnost a v němž jsme nechávali zaznít myšlenkám, které se nemohly objevit v oficiálním tisku. A jestli se něco praktického podařilo, pak třeba to, že středem vilové zástavby nevede most s autostrádou, jak měli soudruzi naplánováno.

Svoboda projevu udělala tečku za samizdatem a naše milé Kukátko si muselo hledat novou tvář. Cítil jsem to jako milou daň či oběť za nabytou svobodu.

Komunistická strana Československa brskně vyklidila pozice, její členská základna se zúžila. Sametová revoluce nepřinesla pomstu ani trest; nebyli jsme jako oni. Nadšení ze svobody nebyli jsme schopni restrikce ani vůči totalitní, utlačovatelské politické straně. Zůstala stranou všeho zájmu, smutný pozůstatek starých časů. Obnovené či nové politické strany přijaly zásadu, že s komunistickou stranou se nespolečně pracuje, ať už se tváří jakkoli. Pokud tato zásada trvala, byly každé volby o střetu demokratických stran o to, kudy a jak se má česká společnost ubírat. Rodily se a rozpadaly vládní koalice, po liberálech přišli vládnout sociální demokraté, ale koncept vládnutí bez komunistů trval.

Zdá se, že změna ve vedení sociální demokracie přinesla i změnu pohledu na nespolečnou práci s komunisty. Premiér Paroubek otevřeně pohřbil koalici s vládními partnery a několik měsíců před volbami zahájil společný postup s komunisty v poslanecké sněmovně.

Ejhle, zákony, které by si zasloužily důkladnou politickou debatu a dosažení shody, procházejí v konfrontační podobě a již dnes vytvářejí problémy do budoucna. Viz zákoník práce.

Po šestnácti letech je to sociální demokracie, která legitimizuje komunistickou stranu a činí z ní politického partnera. Jsou to sociální demokraté, patří se říci, kdo ruší izolaci komunistů, kdo kupčí s jejich hlasy, kdo vydírá jejich podporou.

Rýsuje se levicový blok, v němž komunistická strana rozhodně nehodlá hrát druhé housle. Šestnáct let po listopadu se komunisté za účinného přispívání sociálních demokratů

derou k moci. To je smutné, leč pravdivé sdělení. O čem vypovídá? O nás, o naší krátké paměti, o pštroší politice, o ztrátě ideálů, o plíživé a zákeřné závisti, která nahlodává mysl i duši.

O co půjde v letošních volbách? Jenom o to, zdali pustíme komunisty k moci! Vážení čtenáři, milí spoluobčané, tohle nedopusťme!

Jiří Růžek

* * *

NA SILNICE PO 1. ČERVENCI

Stačilo dvakrát sednout a sesmolit pár řádek na téma nového kruhového objezdu a již jsem byl redakcí Kukátka pasován na téměř odborníka na dopravní tematiku. I když sám takový pocit nemám, s pomocí serveru www.novapravidla.cz jsem se pokusil ty nejdůležitější změny vyjmenovat a trochu popsat. Bude-li k něčemu, těžko říci, tvrdošijná snaha některých řidičů stále projíždět „kruhákem“ rovně či pokračující poblikávání do všech směrů těmi druhými mi trochu berou iluze.

1) Bodový systém:

Asi nejdůležitější změnu, nikoli v pravidlech provozu samotných, ale v přístupu řidičů, přinese zavedení bodového systému. Na serveru se o tom píše asi takto:

„Bodový systém hodnocení řidičů patří k osvědčeným opatřením, jejichž cílem je formou odrazení předcházet porušování pravidel provozu na pozemních komunikacích, a to hrozbou ztráty řidičského oprávnění. Příklady ze zahraničí ukazují, že vytvoření systému odrazení (hrozby ztráty řidičského oprávnění) a jeho medializace vede k nutnosti nižší četnosti dozoru přímo v provozu na pozemních komunikacích. Již letmý pohled do zahraničí, kde systémy bodového hodnocení řidičů existují již mnoho let (SRN, Velká Británie), ukazuje, že je četnost policejních kontrol přímo v provozu mnohem nižší než v České republice“.

Aniž bych chtěl cokoliv kritizovat, těším se už na ceník, kolik bude člověk na úplatku muset zaplatit, aby mu sem tam nějaký bodík z jeho konta zmizel. V zemi, kde se po mnoho let dá s policistou domluvit „sleva bez papíru“, ani nic jiného čekat nemůžeme.

2) Celodenní svícení

Novela zavedla **povinnost celodenního a celoročního svícení**. Dosud tato povinnost platila pouze v zimním období a končila dnem, kdy jsme se začínali řídit tzv. letním časem. V tomto roce tato povinnost s ukončením tzv. zimního času (26. března 2006) bude ještě zrušena, ale od 1. července znovu zavedena.

3) Jízda pod vlivem alkoholu a návykových látek

Novelizace pravidel silničního provozu přináší vyšší sankce za jízdu pod vlivem alkoholu a ostatních (jiných) návykových látek (drogy, léky). Řidič se vystavuje zadržení řidičského průkazu (dle § 118 b) v následujících případech, že:

- požil alkoholický nápoj nebo užil jinou návykovou látku,
- odmítl se na výzvu policisty podrobit zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,
- odmítl se na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, v případě, že dechová zkouška byla pozitivní,

- odmítl podrobit se lékařskému vyšetření, že není ovlivněn návykovou látkou.

V těchto případech může policista řidiči i zabránit v další jízdě použitím technických prostředků. To platí nově i pro učitele autoškoly (§ 118 a). Novinkou je, že řízení pod vlivem alkoholu se stává novým trestným činem v trestním zákoně (konkrétně § 201). Za tento trestný čin hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok, peněžité trest nebo zákaz činnosti. Vyšší trestní sazba – 6 měsíců až 3 roky nebo zákaz činnosti – hrozí recidivistům nebo například řidičům hromadných dopravních prostředků

4) Používání dětských autosedaček

Nově se zavádí povinnost používat dětské autosedačky **na všech kategoriích pozemních komunikací**, jak je tomu ostatně ve většině evropských států. U nás **dosud platí povinnost umístit dítě** (menší než 150 cm, lehčí než 36 kg) **do sedačky jen na dálnicích a rychlostních silnicích**. Na jiných než uvedených pozemních komunikacích mohou být děti až do 1. července přepravovány bez zádržných systémů.

5) Povinné přilby pro cyklisty

„Cyklista mladší 18 let je povinen za jízdy použít ochrannou přilbu schváleného typu podle zvláštního právního předpisu a mít ji nasazenou a řádně připevněnou na hlavě“ – komentáře netřeba.

6) Telefonování za jízdy

„Řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“

V některých zemích se uvažuje o zákazu telefonování za jízdy i pomocí zařízení hands free, protože i telefonování tímto způsobem **zmenšuje soustředění na jízdu**. Je úžasně, kolik energie se věnuje potlačení telefonování za jízdy za současného téměř absolutního tolerování kouření za volantem. Podle mnoha odborníků je přitom kouření možná větší riziko než mobil. Záblesk plamene při zapalování, odpadlý popel či nedopalek do klína či na zem, „vykuřování“ kabiny – to jsou vše také příčiny výrazného snižování řidičovy pozornosti.

7) Zastavení a stání

Novela **umožňuje parkování nejen souběžně s chodníkem, nýbrž i šikmo a kolmo**, aniž by to muselo být vyznačeno příslušnou dopravní značkou. Při volbě takového parkování je však třeba mít na paměti, že se nemění pravidlo, podle něhož při **stání musí zůstat aspoň jeden volný jízdní pruh o šířce nejméně 3 m pro každý směr jízdy**. Důležitá je i volba místa – i při splnění této podmínky může být kolmé postavení vozu riskantní pro jeho majitele, tedy že do něho někdo nabourá.

8) Jízda v jízdních pruzích

Odstavce 6 a 7 upřesňují chování řidičů při jízdě po silnici o více pruzích. Jedná se o změnu pruhů, kde by sice logika měla řidiči napovědět, ale dění na silnicích tomu nenaspěje. Pokud totiž na tří a vícepruhové komunikaci současně chtějí do volného jízdního pruhu najet dva automobily, měli by se **řidiči řídit pravidlem pravé ruky**. Přednost má tedy vozidlo, přijíždějící z pomalejšího (vnitřního) pruhu. Někteří automobilisté v rychlých pruzích však měli možná dojem, že jako rychlejší mají přednost ...

Novela tedy tyto situace řeší naprosto jednoznačně a jasně: přednost mají řidiči automobilů přijíždějící z pravých jízdních pruhů.

9) Kruhový objezd

Již potřetí se na našich stránkách téma kruhového objezdu objevuje:

Paragraf 22, odstavec 5:

„Řidič vjíždějící na kruhový objezd označený dopravními značkami „Kruhový objezd“ společně se značkou „Dej přednost v jízdě!“, nebo „Kruhový objezd“ společně se značkou „Stůj, dej přednost v jízdě!“, musí dát přednost v jízdě vozidlům a jezdcům na zvířatech jedoucím po kruhovém objezdu a organizovanému útvaru chodců a průvodci vedených a hnaných zvířat se zvířaty jdoucím po kruhovém objezdu.“

Paragraf 30, odst. 5:

„Při vjíždění na kruhový objezd a jízdě po kruhovém objezdu, nepřejíždí-li z jednoho jízdního pruhu do druhého podle par. 12 odst. 5, řidič nedává znamení o změně směru jízdy; při vyjíždění z kruhového objezdu řidič je povinen dát znamení o změně směru jízdy.“

10) Jízda nákladních automobilů

Následující dva paragrafy, doufejme, pomohou vyřešit tristní chování řidičů kamionů a možná napomohou k tomu, že je ti ostatní řidiči po čase zase začnou brát jako kolegy a nikoliv jako nepřátele:

Paragraf 12, odst. 4:

„Na pozemní komunikaci o dvou nebo více pružích vyznačených na vozovce v jednom směru jízdy nesmí řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti převyšující 3500 kg, jízdní soupravy, jejíž celková délka přesahuje 7 m, zvláštního motorového vozidla a motocyklu s nejvyšší povolenou rychlostí do 45 km/h užit k jízdě jízdního pruhu nejbližšího k levému okraji vozovky, pokud to není nutné k objíždění, otáčení a odbočování.“

Paragraf 36, odst. 4:

„Řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti převyšující 3500 kg a řidič jízdní soupravy, jejíž celková délka převyšuje 7 m, nesmí předjíždět jiné vozidlo, pokud k jeho předjetí nemá dostatečnou rychlost, takže by omezil v jízdě ostatní vozidla svou výrazně nižší rychlostí jízdy.“

11) Zákaz používání antiradarů

Přestože se rozšířil okruh osob, kterých se zákaz týká, nemění se nic na samotné podstatě zákazu. V České republice je **zakázáno používat aktivní rušičky radarů**, jejichž používání navíc zakazuje i telekomunikační zákon a které lze použít proti laserovým měřičům rychlosti. Policie ČR je zatím neměla, ovšem v letošním roce by měla obdržet více než sto těchto „laserových pistolí“. Dosavadní detektory je nedokážou včas odhalit, aktivní rušičky radarů jsou však protizákonné.

Přenosné pasivní radarové detektory jsou povolené, protože nejsou zakázané. Neexistuje totiž žádná norma, která by jejich použití upravovala. Napevno zabudované antiradary nemají homologaci, což znamená, že jejich nalezení může policista pokutovat. Za použití aktivních prostředků rušících radar pak může padnout trest až 100 000 korun.

Zpracoval Jiří Geissler

DOBNET – INTERNET VERSUS ROZBITÉ VÝLOHY

Občanské sdružení DOBNET, o.s. poskytuje připojení k internetu prostřednictvím bezdrátové sítě již více než tři roky. Od té doby se velikost sítě značně rozrostla a počet připojených stoupl na téměř 900.

Byla zřízena kancelář pro zákazníky a zájemce o připojení jako centrální informační místo, kde rádi a ochotně zodpovídáme a řešíme Vaše dotazy či stížnosti a připomínky.

Jsmeme rádi, když k nám připojení chodí se svými problémy a my máme možnost jim pomoci. Naproti tomu jsou, ale i tací, kteří k nám chodí doslova s cihlou v ruce. V posledních dnech totiž byla naše kancelář terčem dvou útoků neznámých vandalů, kteří poškodili nejprve výlohu a dva týdny nato i vstupní dveře.

Mysleli jsme si nejprve, že jde o náhodný útok opilých kolemjdoucích, ale když se ta událost opakovala znovu, bylo nám jasné, že jde o cílený útok.

Zřejmě je někdo s našimi službami nespokojen a tímto způsobem dává celou věc najevo. Od té doby se rozběhla série hledání a vyšetřování, ale dotyčného pachatele se nepodařilo odhalit. Našli jsme sice na internetových diskusích několik článků, ve kterých autoři napadají sdružení DOBNET a jmenovitě i některé členy rady, ale nepodařilo se prokázat souvislost.

Byli jsme dotyčným obviněni z toho, že - cituji: „Někteří (většina) členové rady sdružení začali na této neziskovce vydělávat a vůbec jim nejde o kvalitu sítě, ale jen o to, kolik si dají peněz do vlastních kapes!“

Takto vyjádřený nesouhlas bychom rádi vyřešili s dotyčným osobně, ale neměl již takovou odvahu přijít a říci nám osobně svůj názor.

Nejsmutnější na celé věci je to, že dotyčný útočník si asi neuvědomuje důsledek svého jednání. Jsme nuceni na opravu poškozené kanceláře vynakládat značné prostředky, které by-

chom za normálních okolností rádi věnovali na rozvoj a modernizaci sítě. Z toho vyplývá, že dotyčný neubližuje ani tak nám, kteří se staráme o chod celého sdružení a sítě, ale především ostatním připojeným, jejichž příspěvky se tak používají na opravy škod.

Závěrem mi dovoluji říci toto: **sdružení DOBNET je nezisková organizace, na níž se nikdo neobohacuje a v níž nikdo nevyužívá prostředky ke svému prospěchu. Lidi, kteří se aktivně starají o chod celé sítě, byste spočítali na prstech dvou rukou a dělají vše dobrovolně a ve svém volném čase.**

Přijďte k nám, rádi Vás uvidíme a zodpovíme jakýkoli dotaz, ale prosíme Vás: „Cihly a jiné prostředky k rozbíjení zanechte doma!“

Bohumil Ruml

Z-HISTORIE

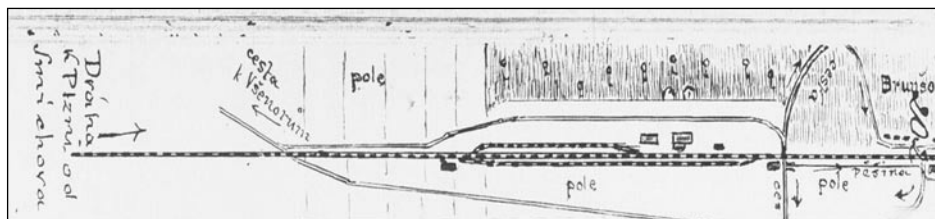
Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, ve 3. a 4. čísle loňského ročníku Kukátka jsme začali otiskovat zajímavé vzpomínky p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století. Pan Havlík (narozený r. 1855 jako deváté z 13 dětí mlynáře Františka Havlíka a jeho ženy Anežky) strávil v Dobřichovicích dětství, studoval pak v Praze a tam potě i pracoval co c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a Labe na pražském místodržitelství. Do Dobřichovic se však stále vracel, a to nejen na příležitostné návštěvy, ale hlavně ve vzpomínkách, které nesmírně zajímavým stylem sepisoval a doplňoval pozoruhodnými ilustracemi. Jeho záznamy vzbudily nebývalý ohlas nejen pro svoji autenticitu nýbrž také pro značnou informační hodnotu, a proto jsme se rozhodli uveřejňovat postupně další pasáže. Budeme s Vámi tedy dále listovat jeho zápisky v Pamětní knize Obecné školy dobřichovické a pokusíme se zprostředkovat i některé z půvabných a cenných ilustrací, jimiž své zápisky F. Havlík obohatil.

Dne 26. května 1920 sdělil mi pan řídící učitel Josef Kospert dopisem z Dobřichovic, že mají ve škole pořízenou novou pamětní knihu, takže mohu již tuto až do konce popsati. Používám tedy této příležitosti a zapisuji aspoň částečně, co se mi v paměti udrželo o Dobřichovicích, jak vypadaly ještě před válkou s Pruskem, tedy před rokem 1866, kdy to byla pouhá vesnice, dostavovala se dráha a nebyly tu vilky a letní sídla Pražanů i jiných nových usedlíků. Přitom zmíním se krátce také o tehdejších zde usedlých rodinách a jejich dalším osudu, pokud jsou mi osobně známy, aniž bych ovšem mohl pátrat po osudech ještě novějších, což musí se ponechat každému jednotlivci zvlášť, jako jsem já učinil, založiv rodinnou kroniku o svých rodičích Františku a Anežce Havlíkových z č. 2.

Jako všude, tak i v našem kraji způsobila stavba železniční dráhy, nazvané Českou dráhou západní, která v Smíchově začínala a v Brodě na bavorských hranicích končila, velikou změnu. Dráha se Dobřichovicím vyhnula, že vedena je po druhé straně na pravém břehu řeky Berounky. Dráha byla ale vyměřována jinak. Měla běžeti od Chuchle do Zbraslavi, odtud po levém břehu řeky k Radotínu a Černošicům. Zde by buď vedla tunelem pod Vráží, neb od mlýna v Mokropsech pod skálou ke Karlíku a dále ke Karlštejnu, ne-li až k Srbsku, kde teprve měl být most k Tetínské skále, nebyl-li by již zřízen před Karlštejnem nad mlýnem Klučickým k Poučnicku. Zbraslav tehdejší nechtěla prodati pozemky, velkostatek vše možné podnikal, až ke své veliké škodě a nedozírné škodě pro město, které mohlo zcela jinak vospěti, domohl se toho, že směr dráhy zvolen jiný, dnešní, s mostem u Mokropes. Není pochybností o tom, že by i bývalá vesnice Dobřichovice byla dostala jiné životní podmínky, byla by se jinak vytvořila a rozšířila se spíše na stranu ke Karlíku, než u Brunšova. Dráha v letech 1861/62 byla již dohotovena, nádraží postaveno dosti daleko mezi Brunšovem a Všenory. Trať zde polnosti přerážla po celé délce až k panské

cihelně a dále k Řevnicům. Nádražní budova byla přízemní, v ní se nacházela úřadovna, čekárna a byt úředníka, dále k ní patřilo skladiště a strážní domky, jeden mezi nádražím a Všenory, druhý za nádražím k západu a třetí u Brunšova při řece na vyšším vytašeném násypu.

Z nádraží vedla cesta jako dosud u strážního domku přes dráhu směrem k řece na dolejší brod proti dolejší sušárně ovoce, aneb směrem ke Všenorům. Pěšina pro pěší od strážního domku tohoto přes dřevěný můstek k onomu u Brunšova. Jiná cesta k Dobřichovicím vedena byla od strážního domku přímo do vrchu k lesu, kde pak dotkla se cesty vedoucí tam od Brunšova do polí – u lesa, na Kopaninách ležících, po které sjíždělo se s vrchu k chalupě u Spustů (kdysi č. 88) na Brunšově, dále pak u strážního domku, když se opětně trať dráhy přejela k hořejšímu brodu, který směřoval na pravý břeh řeky mezi chalupy u Roztočilů a Šimků (č. 35 a 34). – Tedy spojení k obci bylo dosti obtížné a nepohodlné, i když se vezme ještě ono po cestě Brunšovem k myslivně a tudy podjezdem pod dráhu k přívozu. Silnice nynější podle dráhy vystavena byla mnohem později, současně s mostem. Při stavbě dráhy sahal svah až mnohem dále do polí v rovině – musil být pro budovy nádražní a prostranství odkopán a odvezen. (Pozn.: Původní nádraží stávalo blíže ke vsi, hned za přejezdem u lávky – č. 100. Nynější nádražní budova byla dokončena v roce 1881.)

V příkrém zbylém svahu zhotoveny pak sklípky, jak dosud je viděti, a svah osázen křovím, hlavně akátem. Hořejší brod byl dosti hluboký a při dost malém rozvodnění řeky nemohl se používat. Také v jeho blízkosti bývala prohlubeň zvaná Kořínkova jáma, dosti nebezpečná; plavci často chlubívali se, dovedli-li ji přeplavat. Pozemky na svahu k lesu, jichž hořejší díl byl zván na Kopaninách, patřily mnohým majitelům z Dobřichovic, sousedům i chalupníkům. Nás děti tam lákávaly stromy, brzo zjara třešněmi bohatě obsypané. Chodívali jsme tam kupovat třešně, na žejdlíky se prodávaly, za 2, 3, 4 krejcare byla jich již plná čepice a tak vábně čerstvě lesklé, přímo žlutě červeně zářící, nepomačkané. Leckde i třešně ležela v trávě, i ta se směla při kupování sebrati. Sadař neb majitel jich měli sami dost, a proto přáli i jiným, zejména nám dětem. Byli ostatně rádi, mohli-li je na místě prodati a nemusili aspoň s nimi docházeti a nositi je jinam. Nedlouho po vystavení dráhy koupil kdosi na Kopaninách větší kus pozemků, několik jiter, tuším, že nejvíce od Balounů (č. 45), postavil tam značně velikou jednopatrovou budovu – vilku a celé pozemky ohraničil kamennou zdí. Na pozemcích bylo dosti ještě stromů ovocných, jiné byly hojně přisázeny, takže tu povstal krásný, rozsáhlý ovocný sad, v němž nalézaly se ovocné druhy průřezné, vedle zřízena byla zahrada zelinářská a okrasná s růžemi a kvítím všelikým, na okrajích při zdi vysázeny byly různé keře a stromy lesní. Povstalo tu tiché, nádherné a vábné místo pro štěstí lidské. Říkalo se tomu všeobecně vila Ungrova (č. 102, později tzv. Průšákova

vila). Pamatuji se, že život zde byl téměř mrtvý - nebylo viděti ani přichozích, ani odcházejících, ani hlasů nebývalo odtud slýchat. Zvenčí tedy nevládné, uvnitř snad ráj? Nevím. Po létech byla vilka ta prodána, koupil ji starosta J. Nosek z Dobřichovic, jenž v dolejší části parku jejího při cestě, vedle chalupy u Spustů, přistavěl ještě jedno nové stavení pro letní byty. Tehdy začala již dráha v letní době o nedělích a svátcích vypravovati laciné zábavní vlaky pro výletníky. Hlavní počet výletníků vystupoval však již v Chuchli, několik v Radotíně, kde se zakládal akciový cukrovar a cementárna, v Černošicích dlouho ještě vlak nezastavoval, až zase u dřevěného přístřešku u Všenor. Do Dobřichovic přijíždělo něco málo známých a příbuzných, a tak dále k Řevnicům, Karlštejnu a Berounu jezdily vlaky již skorem prázdné. Ve Všenorech namáhal se majitel statku pan Nolč všemožně, aby sem výletníky přivábil. Dal seříditi zahradu hostinskou u pivovaru, kde každou neděli a svátek hrávala hudba mokropeské kapely - „na poslouchanou“ – jak se říkalo – i pro tanec, pro tento jistě více, neboť se sem začala scházeti za tím účelem mládež z celého okolí. Také Pražanům se ve Všenorech zalíbilo, počali se tu usazovati a rodinné domky stavěti, zvláště když pan Nolč poskytoval k prodeji pozemků i stavebního materiálu všemožné výhody a úlevy. Během několika let zastavěno bylo celé údolí zde proudícího potůčku a štěstí venkova usmívalo se zde vábnou úpravou zahrádek na každého přichozího. Každý výletník přivábil přístě výletníků nových vždy více, takže pomalu Všenory nestačily a noví usedlíci odhodlali se odvažovati dále. Trvalo to ale několik roků, nežli se odhodlal notář z Královských Vinohrad, pan Čulík, postaviti si vilu (č. 103 – vila Randova) na Brunšově vedle dráhy proti strážnímu domku, ke které přikoupil si za vilou i kousek svahu a lesa na něm. Na Kopaninách vládl zatím starý klid, hospodáři orali svá pole dále, nevyrušování žádným ruchem stavebním. Spíše již v Řevnicích a v Radotíně objevil se tu a tam nový domek a v něm noví „luftáci“. Překrásné poloze na svahu Kopanin, pod vysokým hřebenem Brdským s hlubokými lesy zdejšími nezdál se rozuměti nikdo. Proto musím i já zde se svými vzpomínkami jíti k Brunšovu a začíti u chalupy Spustových. Bylo tu podél cesty ještě několik chalup, které měly za stavením dvorky a zahrádky i chlívký na kozy a drůbež. Bydlivali v nich lidé, kteří chodili na práci do dvora, neb i jinam. Pamatuji si jméno Cícvárek (č. 86), Hrubý (č. 56), Pokorný (č. 87) a Vanžura (č. 97). Bylo jich ale více. Za touto řadou chalup svrchu čněl bílý domek Mašitův (č. 89), kolem něhož vedla pěšina k lesu a polím. Mašita byl pletákem košin, nůši, košů z vrbového proutí jako více jiných zdejších obyvatelů. Majitel chalupy míval obyčejně podnájemníka, spokojovalat se celá rodina obyčejně jedinou světničkou, „cimrou“ se říkalo. V zimě jim bývalo aspoň teplo a vzduchu zdravého bylo vždy hojnost kolem. Všechn chudý lid topil dřívím, tak zvaným souším, které si v lesích pomoci „žabky“ na dlouhém bidle nasazené ze stromů nalámali a na trakařích domů přiváželi, neb i na nůších nanosili. Také suché šišky po zemi napadané sbírali a jimi topivali. Někteří také dostávali otýpky za práci v lese neb při honech konanou. Jiní, zámožnější, si otýpky také lacině kupovali. Lid chudý po celý rok pracoval za nepatrnou mzdu, ale vážil si práce, byla-li stálá, neboť při mzdě dostávalo se jim ještě také deputátu na obilí, mléce, dříví atd. Také pracovalo členů více, otec, matka i děti, takže se něco přece jen vydělalo. Vedle pěšiny k Mašitovým bývala vodou vymletá roklina, do které jednou sjeli koně s naloženým povozem dříví. Orač byl těžce raněn, koně pak musili býti zabiti, neboť měli přeražené nohy a i jinak byli zohaveni. Dlouho se o tom nešťásti

vypravovalo a lidé chodili se tam dívat, jak se to as mohlo státi. Řeklo se, že se koně splašili, ale spíše nebyl povoz dobře zabrzděn. – Šlo-li se dále od vily pana Čulíka, kterou po několika létech od něho odkoupil univerzitní profesor JUDr. Randa, stál tu při vždy rozježděné a zablácené cestě domek velice dovedného, šikovného tesařského mistra Josefa Krotila s dílnou a stodůlkou (č. 67). U Krotila pracoval po dlouhá léta p. Lukavský, zkrátka Lukáš zvaný; dále byl domek obuvnického mistra p. Kotnauera (č. 59), který si později i malý obchod s kupeckým zbožím zařídil, vedle byl domek pletáka Hájka (č. 60), po jehož smrti domek přešel na mladé a stará paní Hájková počala hokynařiti, což po dlouhá léta provozovala. Zboží – máslo, syrečky, drůbež, tvaroh, holoubata atd. od hospodyněk přebírala a nosila do pražského trhu. Nůši nosívala vrchovatou, těžce naloženou, v ruce pak obyčejně ještě košík. Bývala celá ohnutá, hlavou až k zemi, a docházívala na noc do hospody, zvané Vyskočilka, pod skálou v Chuchli, odkud za časného jitra dorazila do Prahy, ještě za tmy. Někdy s ní chodívaly i dcerky ze statků, bylo-li zboží více a ona je učila prodávati vedle sebe. Po trhu nakupovala ještě zboží, které si u ní někdo také objednal, navštívila některého studenta, jemuž přinášela prádlo, neb také něco na zub od maminky, a pak již zase spěchávala ruče k domovu, aby donesla stržené peníze za zboží, vyřídila zakázky a vzkazy, přinesla prádlo atd. Byla to žena dobrá, příčinlivá, neúnavná, ochotná a poctivá, proto zde zvětčuji také čestně její památku. V pozdější době, kdy zestárla, používala ke svým cestám také dráhy – dožila se vysokého požehnaného stáří, ta milá paní Hájková. Nikdy si nestěžovala, nikdy nenaříkala, až tuším, že také tak plně ve své domácnosti šťastnou nebyla.

Dále přišlo se k chalupě u Čubů (č. 57). Synové vyučili se řemeslům, zednickému, tesařskému, řeznickému atd., a stali se v Praze všichni zámožnými a váženými občany. Znám byl zejména Josef, hostinský, jehož syn vystudoval práva na universitě a stal se vojenským auditorem, kde dosáhl vysokého postavení, ale doslechl jsem se, že si své jméno „Čuba“ za jiné vyměnil. Ve vedlejší chalupě u Hronešů (č. 55) vychováno bylo také více zdárných dítek, vyučily se truhlářství a vystěhovaly se do Ameriky. Jména ostatních obyvatel vyšla mi již z paměti. V jedné z chalup, myslím, že to bylo právě u Hájků, bydleli asi v létě 1869 pan Antonín Tichý, místodržitelský účetní revident, a jeho zeť Jan Jesenský, majitel domu a obchodník, se svými rodinami, kteříž byli takto prvními snad letními hosty - „luftáky“ v Dobřichovicích. Byla tu i maličká tehdaž Růžena Jesenská, pozdější učitelka a věhlasná nyní naše básnířka a spisovatelka. Já jsem jako student u nich nějakou dobu bydlel a tu s otcem mým dohodli, že jim zde letní byt – ovšem nanejvýš skrovný, maličký, jen na přespání se hodící opatřil. Nájemné bylo také malé, tuším že asi 5 zlatých měsíčně. Na vysokém, silně vpřed vyčnívajícím lesním výběžku za chalupami postaven byl vysoký dřevěný kříž s Kristem na plechu malovaném. Kolem kříže byly pěkně urostlé borovice, jež kříži dávaly krásné tmavé pozadí, takže kříž tím více vynikal. Bylo ho viděti zdaleka a ze širokého okolí. Na konci chalup byla hluboká, do vrchu vedoucí pěšina, kterou se chodilo do lesů a dále na Řitku, Skalku a do Mníšku na čilé jarmarky, kam se také vodíval dobytek na prodej. Tudy také opačným směrem přicházívala četná procesí ze zálesních vesnic, putujících dále do posvátného háje, v Hájku u Unhoště, odkud se zase teprve obyčejně až třetí den opět vracela, když byli poutníci své pobožnosti vykonali. Přívozník Holcát přitom hojně stržil u přívozu. Vedle cesty byla zahrada ovocná, která z této strany zakrývala stavení panské fořtovny

(č. 53), budovy větší s verandou, stavením hospodářským a ohrazeným dvorem, jakož i druhou zahradou za stodolou položenou. Ve fořtovně sídlil tehdáž lesní, pan Cibulka, který vedle pana faráře byl vykonavatelem vrchní moci nad lesy i velkostatkem, byl tedy pánem zde všemocným. Byl již starší, šedivý, statný, přítulný pán, na nějž jsme s obzvláštní úctou pohlíživali. Býval bezvadně ustrojen, po myslivecku, ale vždy ve světlé práci neb hedvábné vestě, u zlatých hodinek kýval se těžký zlatý řetěz a na prstech blýskaly se prsteny; košile, vlastně tak zvaná tehdy v módě foremetka, s tvrdě naškrobenými a nažehlenými límečky pod tvářemi a krabátkem (pozn. nákrčník s přezkou vzadu) hedvábným na krku, doplňovaly tento panský ústroj, k němuž často ani boty z leskle lakované kůže ušité nescházely. Pot z čela utírával si velikým barevným šátkem hedvábným. V zimě býval zahalen v široký plášť šedě zelený s kolikanásobným límcem a ruce chráněny byly „šticlemi“, zeleně olemovaným rukávnikem, který visíval na šňůře na krku. Byl dobrým hudebníkem, hrával o velkých figurálních mších v kostele na kruchtě z listu, bez předcházející zkoušky, první housle, které mu pan učitel Herfort vždy uctivě již naladěné do rukou podával. Byla-li mše zvláštní, neznámé skladby, podával mu pan Herfort noty přede mší k prohlédnutí a na zvláště těžší místa jej upozorňoval, takže si je mohl potichu zatím přebrnkati.

V myslivně v přízemku byl zřízen značně prostorný sklep, vytesaný do skály, v kterém se ukládalo ještě v letní době pivo v sudech z pivovaru na druhé straně. Do sklepa musilo se také odpoledne a navečer se džbánky a bandaskami docházeti, tedy přes přívoz, neboť v pivovare samém, v zámku umístěném, v létě pivo k dostání nebylo, krom poledne a večer. Kdo by ho byl míti chtěl, musil do hostince. Za pivo dávaly se obyčejně známky, zhotovené z mosazného plechu, do kterého vyražena byla písmena W.K. (Vincenc Křenek). Menší známky byly na holbu, větší na máz piva. Mnozí stáli odběratelé brali pivo taky na vrub a teprve po čase s panem sládkem, říkalo se „starým“, účtovali. Vruby byla dvě malá prkénka, u hlavice u sebe na falec zapuštěná. Na jejich úzkých stranách řezaly se ozubeným nožem vroubky. Celý vroubek byl za máz, poloviční jednostranný za holbu piva. Jeden vrub (prkénko) zůstal v pivovare, druhý si odnesl odběratel domů. Tímto obojím způsobem byl prodej piva ve sklepě, osvětlovaném buď jen dračkou (na dlouho ze dřeva štípaným prkénkem či třískou) neb lojovou svíčkou, značně ulehčen, neboť nebylo potřeba dávat i snad i měnit peníze. Chodívali jsme v létě bosí, ve sklepě skalním, kde býval také naložen led, záblo to někdy dosti citelně, avšak nikoho nenapadlo, že by z toho mohlo povstati také nastuzení. Také nenastalo, byli jsme otužilí na všechno, vždyť jsme i v zimě běhávali bosí a vytiskovali nohy do sněhu, nebo i na klouzačku došlo. Z trochu kašle i bufání si nikdo nic nedělal, nikdo si toho nevšiml, tím méně aby politoval, ba spíše se řeklo, dobře mu tak, proč tam lítá. *(Pokračování)*

Zaznamenala Jana Váňová

* * *

Redakce obdržela milý dopis od paní Vlasty Chmelíkové - Hněličkové, která nyní žije ve Slaném, jež však své mládí strávila u nás v Dobřichovicích a ve vzpomínkách se k nám stále vrací, inspirována i četbou Kukátka. K dopisu přiložila i několik fotografií, které jsou s jejími vzpomínkami v úzké souvislosti. Protože jde o snímky velice zajímavé,

chtěli bychom se s Vámi o ně podělit. Po téměř detektivním pátrání se nám dokonce podařilo většinu osob na obrázcích identifikovat. Dovolili jsme si také jako doprovodný i vysvětlující text přepsat (s drobnými redakčními úpravami) i některé pasáže dopisu paní Chmelíkové. Rádi bychom jí za dopis i fotografie poděkovali a popřáli jí do Slaného vše dobré.

Redakce

Dobřichovické Kukátko!

Vzpomínka je jediným rájem, z něhož nemůžeme být vyhnáni. Jednou za čas se za mnou do Slaného přijede podívat Míla Cupák. Přiveze Kukátko, pozdravy od vrstevníků, obrázek nové lávky přes Berounku. Je mi 78 let, jsem již přes 8 let po mrtvici, s pravou rukou ochrnutou a šmatlající nohou. Jsou to pro mě velice přistřižená sokolsko - turistická křídla. Naučila jsem se psát levou. Žila jsem v Dobřichovicích a v Letech Na Víru. Do sytosti jsem si užila vln Berounky, školy, Sokola. Za 2. světové války, když musel Sokol skončit, založily jsme dvě družstva házené. Já jsem velká, tak jsem chytala. Neměly jsme žádná stejná trička, proto jsme nosily bílé blůzy, jakou každá doma měla. Hrály jsme s radostí s Kazínem, Třebaní, Svinařemi a pod. Hřiště bylo u řeky. Bylo to v roce 1944, 1945. Zavzpomínala jsem si nad těmi fotografiemi.

A skončila válka a my jsme jako sokolky tančily Českou besedu v parku, který ještě tenkrát patřil velkostatku. Půjčili nám i některé kroje, ale ten, co byl pro chlapce, měla děvčata, co tančila chlapce. Nám větším nepasovaly, tak nám čtyřem půjčili sokolové rajtky od slavnostních krojů. Já měla myslím p. Běhounka. Byla tehdy radost z konce války. Bohužel mnozí museli po roce 1948 vypít pohár hořkosti. Odpustit se dá, ale zapomenout ne!

Posílám 2 fotografie z házené a také z České besedy. Na povodni z r. 1941 je krásně vidět zámek, mlýn, velkostatek a torza chat. Já si tu hrůzu velice dobře pamatuju, když nemohly kry již pod most, a tak se na nás valily proti proudu a my Na Víru jsme s rodiči málem chtěli vylézt na komín. Když byla v r. 2002 povodeň, tak jsem se navzpomínala ... Lidé v domě říkali, jaké je to strašné, ale žádný to neprožil, zde řeka není. Mně zde dlouho řeka chyběla. Maminka se tam koupala do 86 let. Dodnes říkám, že mám 4 domovy. Narodila jsem se v Bratislavě jihočeským rodičům, v r. 1939 jsem přišla do Dobřichovic, našla si věrnou kamarádku Věru Švancarovou. Ve Vodňanech jsem měla babičku a tety a trávila tam veškeré prázdniny. A ve Slaném žiji od r. 1949. Zvykla jsem si na manželovo rodiště, syna jsem v 17 pochovala, od dcery mám tři vnuky, mají mě velice rádi ... Na Dobřichovice s láskou vzpomínám. Zdravím všechny, kteří si na mě vzpomenu.

Vlasta Chmelíková – Hněličková, Slaný

Fotografie od paní

Vlasty Chmelíkové - Hněličkové:

(u branky) : stojící zleva: ???; Vlasta Hněličková - Chmelíková; Božena Davidová - Charvátová; Marie Alferiová - Zimová. Zleva v podřepu: Zdeňka Štrejlová - Mesteková, Vlasta Ševelová a Květa Procházková.

*(na lavičce) zleva nahoře: Vlasta Ševelová; ???; Vlasta Hněličková - Chmelíková
2. řada: Zdeňka Štrejlová - Mesteková, Marie Alferiová - Zimová, Květa Procházková, vepředu klečí Jindřiška Hamplová - Jiřiková.*

(beseda) uprostřed v popředí Vlasta Hněličková - Chmelíková (v mužském kroji) se Zdeňkou Štrejlovou - Mestekovou. Vpravo od nich Marie Mašková - Ježdíková a Marie Neubertová - Havlíková.

(beseda v parku) Postavy nelze rozeznat. Tančily: Vlasta Hněličková - Chmelíková, Zdeňka Štrejlová - Mesteková, Marie Mašková - Ježdíková, Marie Neubertová - Havlíková, Mína Vančurová, Věnceslava Fejferová, možná i Lolča Marzyová - Geisslerová a Otýlie Okrouhliková

Povodeň 1941

KULTURA

Z KULTURY

Vážení a milí, je to právě čtvrt roku, co jsem zahájila kulturní činnost v Dobřichovicích. Doposud jsem pro koncerty a ostatní akce využívala hlavně Fürstův sál, kde proběhly koncerty, divadélka a také nový pořad *Křeslo pro hosta*. Jako první do něj usedl herec Pavel Landovský z ne-dalekého Kytína. Měli jsme tu čest přivítat zde hudební skupinu Irish Dew s frontmanem Václavem Veselým, nejenom vynikajícím kytaristou a akordeonistou z bývalé skupiny ETC, ale také velkým znalcem keltské kultury. Velkou radost mi udělalo aplaudování (zejména fandů z dětského domova) na koncertě romského zpěváka Mária Biháriho. Doufám, že příjemné nedělní odpoledne prožily i děti s rodiči 19. února na dětském představení. Tehdy bylo krásné počasí, dětem právě začínaly prázdniny a překvapivě možná toto přivedlo na divadélko o jednom herci přes sedmdesát diváků.

A jaké jsou vyhlídky do budoucna? 18. března proběhne cestopisná přednáška o expedici na koních po Cordillerách jižního Chile. O dobrodružství v chladné a větrné Patagonii vám bude vyprávět Dan Hála. Během devadesáti minut se dozvíte, co skupinu vedlo k uskutečnění cesty. Uvidíte více než 130 fotografií a řadu filmových sekvencí. Pan Hála vás zavede ke břehům blankytně modrých jezer, mezi skalnaté štíty Cordiller, do neprostupných pralesů až k bílým stěnám ledovců. Setkáte se s honáky dobytka, rybáři i s horaly žijícími v kraji, kde jediným králem je horský lev.

V dubnu se v křižovnickém zámku sejdou šermíři ze skupiny Nevers. Kromě šermířských souborů skupina připravuje historický jarmark kumštu a řemesel. Další větší akcí na zámku bude květnový festival výtvarného umění spojený s koncerty J. Hrubého, Létajícího koberce a bretaňské skupiny Bran. Na den dětí připravuji divadlo na nádvoří zámku. Pokud seženeme finance, plánujeme koncem června u lávky na místě bývalého fotbalového hřiště experimentální, výtvarné a loutkové divadlo ANPU v režii Bely Schenkové. Divadlo ztvárnilo například Zvoníka od Matky Boží, kde vystupují Vl. Javorský, bratři Formanové a další.

A něco k propagaci. Obec schválila zakoupení nových plakátovacích ploch a během tohoto roku budou postupně vyměňovány za původní dřevěné, které dosluhují a vypadají nevábně. Ráda bych tímto také oslovila ostatní spolky, které mají u obchodu nástěnky, zda by se nepokusily o malé vylepšení. Po Dobřichovicích stojí nové malé „áčkové“ stojany, které pro kulturní centrum vyrobil pan Pěkný, zámečník ze Všenorské ulice. Tyto stojany jsou určeny pro vylepování plakátů na kulturní akce, takže prosím, abyste na ně nevělepovali své soukromé inzeráty. I když věřím, že by to snad nikoho ani nenapadlo :-).

Na zámek se v dohledné době také zakoupí židle, což nám ve velké míře usnadní situaci.
Přeji Vám krásné jaro!

Andrea Hrubá

Prozatím jsou domluveny následující akce:

18. 3.	16 hod.	Fürstův sál	Přednáška o Patagonii
8. 4.	celý den	křížovnický zámek	Historický jarmark kumštu a řemesel
28. 4.	20 hod.	křížovnický zámek	Taliesyn
12. - 13. 5.		křížovnický zámek	Festival výtvarného umění s koncerty a divadlem
1. 6.	17 hod.	křížovnický zámek	Malé divadélko – pohádka o Sněhurce
3. 6.	16 hod.	křížovnický zámek	Komorní koncert – J. Kvapil (zobcové flétny), R. Měřínský (loutna)
22. 6	16 hod.	Karlík, kostel sv. Martina a Prokopa	Sefardské balady

* * *

NÁVRATY DO STEJNÉ ŘEKY JAKO POHÁDKA, KTERÁ JE STÁLE STEJNÁ A PŘITOM POKAŽDÉ JINÁ

Jana Lewitová a Vladimír Merta měří s violou, kytarami, loutnou, theorbou, píšťalami, fujarami a harfíčkou cesty a podia zemí Koruny české kroky pilnými i loudavými, příkrými i hledačskými, tázavými i plnými odpovědí, pokornými i namítajícími. Dotýkají se holýma rukama nejskrytějších tajností slov i melodií, ať už dají zaznít třeba žalu vyzpívanému kdysi kdesi na karpatských loukách, či nechají plynout afekt bolesti či vášně zamilovaného dvořana pozdně renesanční Anglie. Jejich kroky se s logickou pravidelností zastavují i u nás v Dobřichovicích a tyhle návraty, pokaždé jiné, avšak stále důvěrně známé, přinášejí vždy kouzelné večery plné poctivé musiky. Tím zatím posledním večerem byla sobota 4. března, kdy představili v malém sále dobřichovického křížovnického zámku zajímavé propojení renesanční a lidové hudby. S tvorbou anglického dvořana, skladatele a loutnisty Johna Dowlanda (1563 - 1626) spojili své úpravy lidových písní moravských i slovenských, ale také třeba i půvabnou úpravu staročeské milostné písně *Noci milá*, zpívanou za doprovodu harfy. Zdánlivě nepřilíš sourodý celek. Jenom zdánlivě, ovšem. Společný jmenovatel byl totiž rychle nalezen: bytostný osobní vklad, hloubka souznění hudby a textu, přesvědčivost a lehkost provedení, nápaditost úprav, radost ze vzájemné

souhry. A zněla musika, která dokonale rezonovala s náladou publika, které ji ostatně odměnilo dlouhotrvajícím potleskem a opakovanými žádostmi o přidavek. Radostný a pohodový večer, netřeba vršit slova.

Drobnou poznámku si ještě zaslouží výběr prostředí. Jde tu přece obecnější kontext a pro nás zcela zjevný přesah. Návrat koncertů a kulturních aktivit na dobřichovický zámek, to byl letitý sen snad všech, kdo věnovali po generace svoji energii přežití kultury v obci. Sen se zvolna, jak se zdá, stává skutečností. Zvolna, těžce a logicky s problémy. Přece však. A to je fajn.

I když je zajisté brzy na nějaké závěry, snad dokonce i obsáhlejší debaty budou muset počkat na větší množství zkušeností po všech stránkách, přesto si lze všimnout některých zajímavých skutečností. Např. je zcela zjevné, že prostředí zámku stále přitahuje publikum. Ano, to je ono charisma zámku ... To byl přece ovšem vždy argument těch, kdo byli pro koncerty na zámku! Kouzlo stále funguje. Zámek byl, je a doufejme i bude přirozeným kulturním centrem obce. Sen o kulturních podnicích v krásných a reprezentativních sálech zámku, jak jsme o tom slyšovali občas z úst těch, kdož měli vliv na věci veřejné, se musel ovšem vyrovnat se vznikem restaurace v cenném prostoru t.zv. generalátu. Prostory, které na musiku a kulturu zbyly, mají sice stále řadu nesporných plus (mají přece i tak své kouzlo díky zámeckému kontextu, jsou přinejmenším velmi atraktivní pro řadu žánrů a typů hudby a ostatních aktivit, jejich strohost a syrovost se jistě časem zmírní atd. atd.), zatím však pořadatelé, publikum i účinkující musí čelit i řadě problémů. Zkusme jich pár pojmenovat, třeba jako záchytné body pro budoucí debatu. 1. Oproti jiným prostorům v obci v zimě sál zatím nelze náležitě vytopit. Měnící se tepelné podmínky během koncertu, rostoucí chlad a vlhkost mohou pak působit interpretům zcela konkrétní a nepředvídatelné problémy např. při ladění některých nástrojů. Publikum zimu vyřeší tlustými ponožkami a svetrem. Interpret to nemá tak jednoduché. Nástroje to pak mají ještě mnohem složitější. 2. Akustika sálu je zatím velkou neznámou. V této strohé podobě (holé a členité stěny, nekrytá podlaha etc.) prostor zatím akusticky poněkud zaostává např. za sálem Dr. Fürsta, o karlickém kostele nemluvě. To lze samozřejmě ovlivňovat a k relevantnímu názoru bude třeba ještě mnoho zkoušení a hledání. 3. Adekvátní zázemí pro všechny zúčastněné (včetně pořadatelů) je zatím nelehký, avšak nutný úkol k řešení. 4. Umístění „občerstvovacího koutku“ přímo v sále má svá rizika, k tomu snad dalšího komentáře netřeba. Vážíme-li tyto věci, samozřejmě za daných zkušeností nemůžeme nevyužít možnosti srovnávat s prostorami jinými. Třeba s karlickým kostelem sv. Martina a Prokopa, nebo se sálem Dr. Fürsta. Sálem, který má už také jisté charisma, vycházející ze spolehlivé tradice mnoha podařených podniků, má elementární zázemí, solidní akustiku, poněkud strohé, leč příjemné prostředí, flexibilitu, pokud jde o prostorové uspořádání. Ale zase: není to magický duchovní prostor zmíněného kostela a není to holt zámek ... Takže - máme-li tu vzácnou možnost srovnávat, pak by byl hřích jí nevyužít! Koncerty na zámku nám k tomuto srovnání poskytnou ideální možnost. A jistě bude za čas více poznatků i prostředků, které pomohou vylepšovat a řešit problémy a dovolí všelike variace a kombinace žánrové, repertoárové, časové, prostorové. Což jest třeba si přát, jak pravívali staří v dávné antice, a my budme rádi za tuto možnost ...

J. Mail

SPORT

POZVÁNKA NA FOTBALOVÉ JARO

Fotbalisté Sokola Dobřichovice na jaře opět vstoupí do bojů v mistrovských soutěžích a chtěli by tímto srdečně pozvat všechny své fanoušky ke sledování jarních zápasů, plných kvalitního fotbalu v podání našich družstev.

Bude se určitě na co dívat, protože na podzim uplynulého roku 2005 si naše celky vytvořily dobré pozice do následujících jarních odvet.

Přípravka totiž figuruje v okresním přeboru na pěkném třetím místě a žáci jsou ve své soutěži dokonce první, když pouze jedinkrát prohráli a ostatní soupeře s převahou poráželi.

„B“ mužstvo dospělých je zatím na 9. místě a naše A mužstvo je v okresním přeboru na osmém místě se ztrátou pouhých tří bodů na místo třetí, což je na nováčka v této soutěži velmi solidní.

Účast našeho prvního mužstva byla na podzim mírně aktivní, neboť získalo celkem 21 bodů za 7 vítězství a naopak šestkrát podlehlo. V tabulce pravdy má +3 body. V právě uplynulé zimní přestávce přišlo do týmu několik nových posil a družstvo se zúčastnilo dlouhodobého zimního turnaje na umělé trávě v Praze na Ohradě, kde bylo v konkurenci kvalitních týmů zatím na skvělém 2. místě za čtyři vítězství, dva nerozhodné výsledky a pouze jednu prohru. Přitom předvádělo v daných podmínkách velmi dobrý fotbal, takže se máme na co těšit.

Přehled domácích zápasů „A“ týmu na jaře 2006 (okresní přebor Prahy-západ)

25. 3.	v 15 ⁰⁰ hod.	Dobřichovice - Úhonice
8. 4.	v 16 ³⁰ hod.	Dobřichovice - Hostivice
22. 4.	v 17 ⁰⁰ hod.	Dobřichovice - Průhonice
6. 5.	v 17 ⁰⁰ hod.	Dobřichovice - Zlatníky
20. 5.	v 17 ⁰⁰ hod.	Dobřichovice - Rudná
3. 6.	v 17 ⁰⁰ hod.	Dobřichovice - Choteč
10. 6.	v 17 ⁰⁰ hod.	Dobřichovice - Černošice

Hraje se vždy v sobotu.

„B“ mužstvo hraje doma vždy v neděli a jeho první domácí zápas se koná 2. 4. v 16³⁰ hod. Jeho soupeřem budou Středokluky.

Žáci budou hrát doma vždy v sobotu od v 10⁰⁰ hodin, jejich soutěž však začíná až 7. 5. zápasem s FK Dobříč.

Přípravka hraje vždy v neděli v 10⁰⁰ hodin. První domácí zápas je již 2. 4. se Sokolem Dobrovíz.

Přijďte se podívat a povzbudit naše dobřichovická družstva.

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

* * *

PRVNÍ VOLEJBALOVÁ LIGA VSTOUPILA DO PLAY-OFF

V posledním utkání základní části první volejbalové ligy, které první únorovou sobotu sehráli naši volejbalisté na hřišti svého kladenského rivala, mělo velký sportovní náboj – šlo v něm o to, které z těchto dvou družstev se umístí na prvním místě, a bude tak mít nejvýhodnější pozici pro nastávající play-off. Naši podali výborný výkon a dosud vedoucí družstvo Kladna B porazili poměrně jasně 3:1. Tímto vítězstvím se dobřichovičtí volejbalisté stali vítězi základní části první ligy, o čemž svědčí následující tabulka:

	výhry	prohry	sety	body
1. Dobřichovice	17	5	55:23	39
2. Staré Město	17	5	56:31	39
3. Kladno B	16	6	54:30	38
4. Brno B	15	7	49:35	37
5. Č. Budějovice	12	10	46:37	34
6. ČZU Praha	11	11	44:44	33
7. Havířov	10	12	40:44	32
8. Olomouc	9	13	36:48	31
9. MFF Praha	8	14	33:48	30
10. Č. Třebová	7	15	33:50	29
11. Jablonec n. N.	6	16	26:52	28
12. H. Králové	4	18	28:58	26

V další části budou poslední čtyři družstva hrát o udržení a prvních osm bude hrát systémem play-off o postup do baráže o extraligu. Prvním soupeřem našich je družstvo Olomouce, nad kterým musí třikrát zvítězit, aby postoupili do semifinále. V prvních dvou zápasech, sehraných 17. a 18. února splnili na domácí půdě roli favorita a dvakrát zvítězili v poměru 3:0. Až vyjde toto číslo, budeme vědět více.

Zatím se našim daří, doufejme, že tomu tak bude i nadále. Připomeňme si , že naposledy se naši probojovali do baráže o extraligu před čtyřmi roky, kdy jim „sen“ o extraligové příslušnosti zhatilo družstvo MFF Praha.

Dobřichovické ženy hrají ve druhé lize se střídavými úspěchy a je zřejmé, že postup do první ligy jim nehrozí. Do konce soutěže sehrají jen čtyři dvojzápasy – předposlední 11. 3. v Děčíně a poslední 18. 3. v Ústí nad Labem. V polovině února jsou v tabulce na 6. místě:

	výhry	prohry	sety	body
1 SKP Ústí n. L.	23	5	77:36	51
2. Sp. Ústí n. L.	21	7	69:33	49
3. Děčín	17	11	64:44	45
4. Č. Krumlov	14	14	57:52	42
5. Plzeň	13	15	54:60	41
6. Dobřichovice	13	15	51:59	41
7. Neratovice	11	17	50:56	39
8. Šanov	10	16	36:57	36 (dvojzápas s Č. Budějovicemi odložen)
9. Kralupy n. Vlt.	8	20	32:68	36
10. Č. Budějovice	8	18	35:60	34 (dvojzápas se Šanovem odložen)

Krátce ještě uvedme, že B družstvo mužů, které je účastníkem krajského přeboru 1. třídy, je v průběžné tabulce na výborném druhém místě. Máte-li zájem, můžete ještě stihnout jejich poslední domácí dvojzápas, který sehrají 18. března s Benešovem.

HgS

* * *

ORIENTAČNÍ BĚH

Ještě k závodům v OB v roce 2005:

Ve výkonnostním podzimním žebříčku středočeské oblasti se ze sedmi závodů v kategorii D12 (mladší žákyně) umístily: Pavla Rusá na 2. místě, Zuzana Rusá na 3. a Marie Procházková na 4. místě ze 14 klasifikovaných. V kategorii D14 (starší žákyně) se umístila Šárka Rusá na 2. místě ze 12 klasifikovaných (dále jen 2/12 a pod.). V kategorii D18 (starší dorostenky) byla Pavla Bělostíková 2/7 a v kategorii H14 (starší žáci) byl Tomáš Rusý 2/15. Výkonnost naší mládeže je patrná také ze zisku licencí (dříve výkonnostních tříd) v roce 2005. Licenci B získaly: Marie Procházková, Pavla Rusá, Pavla Mrázová, Zuzana Rusá a Šárka Rusá. Licenci A získal Tomáš Rusý.

Avšak i výkonnost některých našich starších členů ve veteránských kategoriích je pozoruhodná. Tak ku příkladu v celostátním českém poháru veteránů v roce 2005 je Miluše Procházková na 23. místě ze 440 klasifikovaných žen a Antonín Procházka je na 14. místě z 275 klasifikovaných mužů.

Šest členů našeho oddílu se zúčastnilo také lyžařských závodů v orientačním běhu (LOB) 14. a 15. 1. 2006 v Jilemnici a 18. a 19. 2. 2006 v Novém Městě na Moravě. Pěkných výsledků dosahoval Antonín Procházka ve veteránské kategorii H50 (muži nad 50 let). V Jilemnici na krátké trati byl 3/12, v N. Městě na Moravě na mistrovství ČR na krátké trati byl 2/11 a na klasické trati byl 2/9. Pěkných výsledků dosahovala také Maruška Procházková v kategorii D14A (starší žákyně). Jako nejmladší závodnice v této kategorii byla v N. Městě na Moravě na klasické trati 7/13.

V letošním roce se příliš nevydařilo tradiční lyžařské soustředění oddílu na horách, ale většina členů oddílu si udržovala kondici jednotlivě na letošní bohaté sněhové nadílce. I na našich Hřebenech se letos občas dá slušně běhat na lyžích. Podmínky na trénink bez lyží nejsou však u nás zatím příliš dobré, ale to se asi v březnu změní.

Na rok 2006 má nyní oddíl 33 registrovaných členů.

M. Cupák

* * *

F.H. TENIS KLUB DOBŘICHOVICE HLÁSÍ:

PETR Š JINDŘICHOVSKÝ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ / LAW OFFICES
KRÁKOVSKÁ 25, 110 00 PRAHA 1
TEL: +420 222 211 200
FAX: +420 222 211 230
E-MAIL: AKJ@AKJ.CZ
WWW.AKJ.CZ

FOTBALOVÉ JARO

Po úspěšném podzimu, po kterém je náš klub na solidním 8. místě ve středu tabulky, čeká náš tým těžký úkol. Obhájit dobré výsledky, předvádět kvalitní hru a bojovnost jako v uplynulých zápasech. Rád bych vás proto pozval na jarní zápasy našeho klubu, při kterých se rozhodně nebudete nudit a dočkáte se nejednoho zajímavého překvapení v podobě startu několika atraktivních hráčů. Domácí mistrovská utkání se hrají vždy v sobotu: 1. 4. a 15. 4. od 16 h 30 min. 29. 4. a 13. 5. od 17 h.

Filip Háva

* *

GOLDEN TOUR 2006

Členové našeho klubu se již pravidelně účastní halové kopané pro firmy a kluby. Letošní ročník odstartoval v polovině ledna a tým složený z tenistů našeho klubu a jejich hostů se v I. lize této soutěže rozhodně neztratil. Po úvodních dvou kolech nám patří 4. příčka z celkových 10 účastníků I. ligy. Do třetího kola nastoupí náš tým začátkem března a nám nezbývá než popřát mnoho úspěchů v této soutěži.

Filip Háva

* *

F. H. TENIS KLUB DOBŘICHOVICE TENISOVÁ ŠKOLIČKA

Jaro/Podzim 2006

Vážení sportovní přátelé, na prahu nové sezóny bych vám rád popřál mnoho sportovních úspěchů a poskytl nezbytné informace o organizaci a průběhu tenisové školičky.

Tréninky budou pravidelně vždy každé úterý a čtvrtek od 15 h do 16 h v období od 15. 4. do 30. 6. 2006. Stejně tomu bude i na podzim od 1. 9. do 31. 10. 2006.

Cena tohoto kursu bude následující:

15. 4. - 30. 4. 2006	450,- Kč
1. 5. - 31. 5. 2006	800,- Kč
1. 6. - 30. 6. 2006	800,- Kč

V případě špatného počasí bude po dohodě stanoven náhradní termín tréninku. Podrobnější informace najdete na internetové adrese našeho klubu www.f.h.tkdobrichovice.cz. Přihlásit se můžete přímo na tenisových dvorcích, nebo na tel. Filip Háva +420 603 257 494.

*

ZDAŘILÝ ÚVOD

Tenisová sezóna se pomalu rozbíhá a hned v jejím úvodu bylo některé naše členy vidět v parádním světle. Na turnaji ve Vídni, na kterém startovalo hned 6 našich spoluhráčů, si všichni připsali účast v hlavní soutěži, ve které se pak rozhodně neztratili. Turnaj ve Vídni je pověstný svým vynikajícím doprovodným programem, při kterém se žádný z hráčů nenudí, a může tak dát na chvíli zapomenout tenisové rivalitě mezi jednotlivými účastníky. Na těchto doprovodných akcích tak může každý ukázat i jiné dovednosti než na kurtu a může se stát, třebaže jen na chvíli, vítězem nad legendami bílého sportu. Na snímku je společná fotografie po dojezdu závodu motokár, při kterém se náš kamarád Jakub Šmejcký dostal na 2. místo před takové velikány, jakými bezpochyby jsou C. Moya nebo J. Novák.

Filip Háva

Na snímku zleva: C. Moya, G. Simon, P. Pála, J. C. Ferrero, D. Škoch, J. Šmejcký, F. Háva a J. Novák.

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2006

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady – kontaktní spojení v inzerátu Dobřich s.r.o. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou

DIMAN s.r.o., Dobřichovice
nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -
možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m2	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m2	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice
nabízí možnost inzerce
- V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -
časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobřich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TÉŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

FIXA

stavební firma

grafická příprava **Syner** Dobruška

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádkokartoný, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742**

- **barvotisky ofsetem
do formátu B2
na čtyřbarevném stroji**

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- **šití V1,**
- **lepení V2**
- **skládání archu z B1**

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. E. Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2006. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2006. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko také najdete na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz.